

پژوهش حاضر به بررسی اثربخشی قصه درمانی گروهی بر کاهش اضطراب جدایی و سازگاری فردی - اجتماعی کودکان پیش دبستانی می پردازد. این پژوهش شبه آزمایشی با طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری شامل کلیه کودکان پیش دبستانی در مهد کودک های تحت نظارت بهزیستی شهر رشت است که در سال تحصیلی ۹۴-۹۵ حضور داشتند. برای انتخاب نمونه ها از شیوه نمونه گیری در دسترس استفاده شد و به طور تصادفی در دو گروه کنترل (۱۳ نفر) و آزمایش (۱۳ نفر) قرار داده شدند. برای گروه آزمایش ۱۰ جلسه قصه درمانی گروهی و برای گروه کنترل مداخله ایی انجام نشد. آزمودنی های دو گروه در دو مرحله پیش آزمون و پس آزمون با استفاده از پرسشنامه های اضطراب اسپنس و سازگاری فردی - اجتماعی مورد بررسی قرار گرفتند. برای تحلیل نتایج از روش تحلیل کواریانس چند متغیری و تک متغیری استفاده شد. نتایج تحلیل کواریانس نشان داد که قصه درمانی گروهی منجر به کاهش اضطراب جدایی و افزایش سازگاری فردی - اجتماعی کودکان گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل است. در نتیجه می توان گفت قصه درمانی با توجه به تکنیک های بیان و ابراز احساسات می تواند به سازگاری بیشتر و کاهش اضطراب کودکان در مقطع پیش دبستانی منجر شود از این رو می توان از این شیوه درمانی برای کمک به کودکان استفاده کرد.

کلیدواژه ها: قصه درمانی، اضطراب جدایی، سازگاری فردی - اجتماعی، پیش دبستانی